lingen som ordineret Medhjælper hos Sognepræsten ved St. Jakobs Kirke i København, Krag.

— Kandidat i Teologien C. T. Lund er bestikket til Sognepræst for Skjolde Menighed i Aarhus Stift.

Praktiserende Læge i Glumsø, Dr. med. H. S. Kaarsberg er bestikket til Distriktslæge for Sorø Lægedistrikt.

— Sognepræst for Borre Menighed i Sjællands Stift M. V. Ollgaard er bestikket til Sognepræst for Fruering og Vitved Sognekald i Aarhus Stift.

— Inspektør ved den polyteknske Læreranstalt, cand. polyt. A. N. Ørsted er efter Ansøgning paa Grund af Alder afskediget.

— Kandidat i Teologien A. V. Bülow er bestikket til Sognepræst for Trige og Olsted Menigheder i Aarhus Stift.

— Sognepræst for Vilsted og Vineblæs Menigheder i Viborg Stift. J. C. Steffensen er bestikket til Sognepræst for Halb og Kjørby Menigheder i Aarhus Stift.

—Kandidat i Teologien P. V. Kristensen har faaet Tilladelse til at modtage gejstlig Ordination for derefter at gaa til Grønland som Medhjælper hos Missionæren ved Godthaab og Seminarielærer samme Sted.

— Kandidat i Teologien L. S. Larsen har faaet Tilladelse til at modtage gejstlig Ordination for derefter at overtage Stillingen som Præst for den danske evang.-luth. Menighed i Manistee, Mich.

Dødsliste.

København og Frederiksberg: Marie Sofie Jensen. Carl Ludvig Thielmann. Kusk Peter Rasmus Petersen. Dorthea Marie Hansen. Engela Olsson. Grosserer, Direktør Valdemar Emil Wulff. Snedkersvend Kristen Rasmussen. Fhv. Bødkermester Carl Peter Knudsen. Værtshusholder Gøntz's Hustru Helena Christina. Fhv. Privatvægter Jens Andersen. Skrædder Niels Persson. Skomagersvend Carl Albin Hage. Murersvend Rasmus Jensen. Laura Henriette Wilhelmine Pedersen. Enke Benjamine Nicoline Theodora Pedersen. Arbejdsmand Albert Andersen. Sømand Jens Peter Poulsen. Stolemager Valdemar Ferdinand Raff. Drejersvend Hans Carl Gustav Nielsen. Bogtrykker Erik Bernhard Wennstrøm. Bødkersvend Emil Reinholdt Christensen. Husmand Niels Hansen. Glasmager Carl Tiffes Enke Johanne Amalie. Skomagersvend Webers Hustru Maren Sofie. Arbejdsmand Olsens Hustru Hanne. Værtshusholder Anthon Henrik Bode. Enke Juliane Hansine Andersen. Arbejdsmand H. Petersens Enke Cecilie. Afskediget Politibetjent Carl Møller. Tøjfelmager Jens Pedersen. Enke Kirsten Petersen. Fhv. Hoteleier Carl Frederik Linnemann. Skamagersvend Søeborgs Enke Clara Frederikke. Skomagersvend Christian Berg Rasmussen. Kontorist Søren Johan Sørensen. Arbejdsmand Hans Peter Larsen. Stationsforstander Bergs Hustru Mariane, f. Møller, af Sindal Station. Arbejdsmand Carl Ejnar Valdemar Nielsen. Fhv. Vinhandler Marinus Simoni. Ringer Christen Larsen. Handelsrejsende C. P. E. Th. Østergaards Hustru Clara Frederikke Vilhelmine, f. Helm-Petersen. Tilskærer Gieses Hustru Dorothea. Enke Marie Elisabeth Larsen. Pens. Smed i Marinen Martin Hansen Rohde. Grosserer Bojesens Hustru Ane Magdalene. Fhv. Karetmager Jacob Friederich Heinrich Jørgensen. Elektriker Møllers Enke Frederikke Charlotte. Arbejdsmand Hans Peter Jensen. Holmens Provst Georg Sophus Frederik Schepelern. Skrædermester Carl Johan Andersen Cronsell. Arbejdsmand Henrik Ditlev Christensen. Frøken Alfride Louise Baadsgaard. Direktør Christian Frederik William Rentzmann. Arbejdsmand Hans Lauritz Nielsen. Partikulier Hans Nielsen. Frøken Ebel Andrea Charlotte Fæster. Fhv. Fængselsinspektør Ferdinand Anton Mazanti. Kellner Viggo Julius Andersen. Arbejdsmand Carl Frederik Petersen, kaldet Frederiksens Hustru Rasmine Laurentine. Malersvend Peter Alexander Nicolaus Andersen. Skomagersvend Frederik Carl Christian Petersen. Handskemager Johan Martin Hendler. Enke Caroline Lausen eller Larsen. Fhv. Snedker Jens Schoug. Tømrer Anders Andersen. Skibsbygger i Marinen Wulffs Enke Henriette Jacobine. Kleinsmed Johan Jonas Hansen. Skibskaptajn Clausens Hustru Martine Elise. Restaurator Brobergs Enke Johanne Marie. Lars Michael Søensen. Tømrersvend Albert Goberts Enke Stine Andrea. Garver og Skindhandler Petersens Hustru Caroline. Overlærer A. Kreibes Enke Emmy Dorthea Henriette, f. Folkenberg. Skrædermester Christian Hvilsom. Arbejdsmand Hans Theodor Svendsen. Dekorationsmaler Ludvig Edvardt Bodholdt. Arbejdsmand Lars Hansen. Arbejdsmand Frederik Christian Nielsens Enke Caroline Frederikke Nielsen. Skomager William Teodor Hansens Hustru Hansine, f. Hansen. Skibsbygger Henchels Hustru Anna Cathrine. Maskinmester Jensens Enke Johanne Henriette Christine. Assistent i Brandforsikringen Christian Kirchheiner. Fhv. Landmand Christensens Enke Rebekka Christine, f. Møller. Forstander for den offentlige Vejning og Maaling i Frihavnen Edvard Holm. Stenhugger Niels Andreas Svendsen. Arbejdsmand Erichsens Hustru Karen Marie. Otto Valdemar Diemar. Syerske Anna Augusta Jacobine Hansine Klarskov Andersen. Fhv. Husmand Ole Nielsen. Sølvvarearbejder Anders Knudsen Madsen. Arbejdsmand Jens Peter Nielsen. Arbejdsmand Alfred Peter Frencis Hansen. Sofie Frederikke Johansen. Cigarmager Ole Larsen. Portner Anders Hansen. Murersvend Jens Peter Pedersen. Frøken Agnes Petrea Jacobsen. Frøken Anna Elisabeth Birgitte Ronge. Snedkermester Frederik Ludvig Arnold Teigelkampff. Frøken Marie Frederikke Baagøe. Enke Maren Christensen. Stud. polit., Baron August Carl Ove Harthausen. Frøken Caroline Amalie Ahronsen. Fhv. Kreaturhandler Julius Schmidt.

Herning: Karen Andersen af Lind, 70.

Middelfart: Karen Hansen, f. Andersen, af Gjelbjerg.

Køge: Karen Marie Andersen af Billesborg, 88.

Nykøbing M.: Ane M. Chr. Søndergaard af O. Jølby, 78.

Slagelse: Kirsten Petersen, 82. Vognmand Chr. Christiansen.

Thisted: Kr. Jacobsen Ovalsgaard.

Vejle: M. Bøegh af Alsted Mark, 71. Hansine Lach af Bredstrup. J. Nielsen af Grejsdalen.

Aalborg. Kirsten Klausdatter af Dollerup, 83.

Odense: Gmd. S. Hansen af Skaadetrup, 86. Karen K. Nielsen af Hanglund, 80. J. J. Ortmann af Hindevad. Gmd. N. Andersen af Kogsbølle. 77. Johanne Andersdatter af Villestofte, 87. Ane M. Hansen af Jersore Mark, 59. Hmd. R. Hansen af Gummerup, 77. N. Petersen, 37. Ane M. Hansgatter af Geels Kro.

Storehedinge: Adolph Halgreen.

Aarhus: Værtshusholder Chr. Sørensen.

Fredericia: Emilie C. Jespersen, 67.

Kolding: J. Andreasen af Nyby.

Nykøbing: Ane M. Jørgensdatter af Fjelde, 65.

Nykøbing F: Skomager N. C. Hansen, 82.

Næstved: Elise C. Nielsen af Herlufsholm, 88. Gmd. P. Pedersen af Sandby, 76.

Sønderjylland.

En lang Sag. For henved 2½ Aar siden blev det af de prøjsiske Myndigheder forbudt at benytte de da færdige to smukke Frimenighedskirker i Bovlund og Hadersley, og siden den Gang har de staaet lukkede. Der blev klaget til højere vedkommende over det mærkelige Forbud, men Klagen blev afvist, saa vidt vides, fordi man ikke var gaaet den reglementerede Vej. Saa forsøgte man paa en anden Maade. Distriktsudvalget i Slesvig afviste Klagen, og derfor indankedes Sagen for Overforvaltningsretten i Berlin, hvor den nu har ligget i lang Tid. I sin Tid hed det sig, at Sagen skulde til Forhandling i afvigte December Maaned; men man hørte senere ikke noget derom; un forlyder det imidlertid, at den skulde forhandles den 11te Maj. „Her i Nordslesvig har det," skriver „Modersmaalet," „vakt stor Forundring, at denne Sag, der er saa klar som Dagen, da der er fri Religionsøvelse i Prøjsen, er bleven trukken saa længe ud. Rundt omkring i Kredsen, langs de nye Smaabaner, er der imidlertid blevet aabnet en hel Del flere Beværtninger, derimod holdes de to Gudshuse lukkede. Man skulde synes, at det vilde være til større Gavn for Kredsboerne, at Kirkerne blev aabnede og en Del Kroer lukkede."

Vælgermøder. Efter at de prøjsiske Myndigheder ved Trusler til Kromanden havde forhindret det Vælgermøde, som Rigsdagsmand Gustav Johanson vilde have holdt paa Als den 8de April, indvarslede Rigsdagsmanden et Møde i Bevtoft Forsamlingshus. Dette Møde var besøgt af omtrent 200 Mennesker. Stemningen var udmærket, og Mødet havde saaledes et godt Forløb.

Udvist. Købmand H. J. Vilgaard, som i over 20 Aar har været bosat i Aabenraa, har faaet Ordre til at forlade det prøjsiske Statsområde inden 1. Maj. Vilgaard er dansk Undersaat. Han udvises i Følge det stedlige tyske Blad, fordi „Førerne for det danske Parti gentagne Gange har været samlede her i Byen". Skulde disse Sammenkomster kunne give de tyske Myndigheder den mindste Skygge af Ret til at landsforvise og økonomisk at ødelægge Hr. Vilgaard, maatte man da antage, at han havde deltaget i dem eller paa anden Maade staaet de paagældende bi. Men nej, det har han ikke. Lige saa lidt siges han paa anden Maade at have givet Tyskerne den mindste Aarsag til deres brutale Fremfærd.

Meningen med Udvisningen er simpelt hen, at tvinge Befolkningen til at give Afkald paa deres ved den prøjsiske Forfatning hjemlede Forsamlingsret.

Fra Brødrefolkene.

Henry Bordewich fra Minnesota er nu bleven udnævnt til Generalkonsul i Kristiania, hvor han hidtil har været de Forenede Staters Konsul. Forfremmelsen, hvormed der sker Forhøjelse af Løn, blev bestemt i den nylig vedtagne diplomatiske Bevilgningslov.

Samtidig er Edward S. Winslow fra Illinois, der nu er Generalkonsul i Stockholm, bleven udnævnt til Legationssekretær og Generalkonsul sammesteds.

Fra Stockholm berettes, at Rigsdagen har bevilget 47,500,000 Kr. til Forsvarsværker langs Grænsen.

Bjørnstjerne Bjørnson er efter fem, seks Ugers Brystbetændelse nu kommen sig saa vidt, at han kan være oppe en Del af Dagen, og skønt afbleget af det lange Sygeleje skal han være godt ved Kræfter baade legemlig og aandelig. Han opholder sig i sit Hjem paa Aulestad i Gudbrandsdalen.

Norges Forsvarsvæsen. Stortingets Militærkomite indstiller at bevilge 1,040,000 Kr. til hurtigskydende Feltartilleri-materiel, men stryger derimod Forslaget om en Begyndelsesbevilling paa ½ Million Kr. til Kristianssands Befæstning, idet Komiteen ønsker nærmere Oplysninger om denne Sag.

Revolverdrama i Sverrig. Boghelder Johan Segerfelt paa Lindholmens Gaard har skudt Husholdersken Anna Hakonsson. Han affyrede i alt 6 Revolverskud mod hende, og efter at have fuldført sin Forbrydelse gik han op paa sit Værelse og affyrede fire Skud mod sig selv. Den tilkaldte Læge mente, at hans Liv muligvis vil kunne reddes, medens der foreligger større Fare for Frk. Hakonssons Liv.

Segerfelt havde været ilde lidt af Folkene paa Gaarden og gik stadig med en ladt Revolver i Lommen, hvormed han truede at skude paa Karlene. Herover klagede disse til Forvalteren, som i den Anledning opsagde Segerfelt til at forlade sin Plads førstkommende Tirsdag. Segerfelt havde formodentlig troet, at Frk. Hakonsson havde klaget over ham til Forvalteren.

Tre Mennesker indebrændt. Forleden opstod der Ild i et lille Beboelseshus i Skien, Norge. I nederste Etage sov en Fabrikarbejderske, der vækkedes af Ildens Knitren og derefter ilede op i Etagen ovenpaa og kaldte paa en der boende Familie, som bestod af Mand, Hustru og et Barn paa et Aar. Manden greb Barnet, styrtede gennem Flammerne, tabte Barnet, men fandt det igen og kom ud, frygtelig forbrændt. Barnet døde, og Manden er døende. Hustruen reddede sig ved at springe ud af Vinduet. Fabriksarbejdersken synes der imod at være omkommmen under Forsøget paa at komme ned ad Trappen.

En af Kejserens Soldater.

En af de tapre Soldater af den tyske Arme fortæller følgende Hændelse fra sit Liv:

Pine City, Minn. For næsten tyve Aar siden var jeg Soldat i den tyske Arme, og stod i det andet Regiment af de pommeranske Grenaderer, der havde sit Kvarter i Hargard, Pommern. I December 1880 blev jeg angrebet af Feber og havde Smerter i hele Kroppen. Regimentslægen, til hvem jeg rapporterede, betragtede ikke min Tilstand synderlig alvorlig, og jeg var nødt til at holde mig paa Benene, saa syg som jeg var. Snart efter fik jeg en brændende Fornemmelse i Endetarmen, og Smerterne blev saa store, at jeg ingen Hvile fik Nat eller Dag. Der kom en Byld, der snart brast, og nu blev jeg flyttet til Garnisonshospitalet og behandlet af tre Læger. Jeg havde varme Bad, og Saaret blev forbundet med Karbololie. I Løbet af ti Dage helede det til, men brød op igen om tre Dage. Lægerne sagde, det var Fistel i Endetarmen. Siden efter har den foraarsaget mig baade Smerter og Besvær. Efter at have taget Afsked fra Militærtjenesten raadspurgte jeg mange Læger, men til igen Nytte, og jeg opgav alt Haab om nogen Sinde at bleve frisk igen. For en Tid siden tilraadede man mig at gøre et Forsøg med en Familiemedicin, der gaar under Navnet Dr. Peters Kuriko. Jeg købte en Flaske og begyndte at tage Medicinen. Jeg føler, at jeg er paa Helbredelsens Vej. Saaret er tørket ind og tilhelet, jeg har ingen Smerter mere, og jeg er nu overbevist om, at jeg vil blive helbredet. Min almindelige Helbredstilstand er ogsaa meget bedre, og jeg skal gøre det til min Pligt at introducere denne Medicin, hvor som helst jeg har en Lejlighed."

Til Beskyttelse for Købere og Fabrikant er hver Flaske forsynet med et registreret Nummer, der findes paa den øvre Ende af Kartonen. Man bør lægge nøje Mærke til, at dette hverken er udraderet eller forandret. Den sælges ikke af Apotekere, men kun af autoriserede Lokalagenter. Hvis ingen saadan findes i Nærheden, beder man henvende sig til Dr. Peter Fahrney, 112—114 South Hoyne Ave., Chicago, Ill.

Udlandet.

Storpolitikken.

Tyskland uden Venner.

Det sidste Kejserbesøg i Berlin har givet Anledning til forskellige storpolitiske Gisninger; men det bør dog nu antages, at de to Kejsere, Frantz Josef og Wilhelm II., ikke har truffet saadanne Aftaler af indrepolitisk Rækkevidde.

De wienske Blade indeholder nemlig nu Artikler, hvori Rygterne bliver Genstand for en almindelig indgaaende kritisk Undersøgelse — og Resultatet siges derefter at være meget magert. Det eneste, man med Vished kan bygge Politik paa ud fra Kejserbesøget, er Kejser Wilhelms Hentydninger til Triplealliancens Styrkelse.

Men det indrømmer da hver Mand nu, at, siden Kejser Wilhelm for det første er Taler, dernæst altid sensationel Taler og endelig helst i Retning af at gøre Høns af Fjer — kan der just ikke findes noget sensationelt i den hele Historie.

Man gør tillige opmærksom paa, at Triplealliancen væsenlig er en Papiralliance, som ingen af de tre Magter vil sætte nogen videre Lid til, saafremt den stadig svævende Eventualitet: en stor europæisk Krig skulde blive til den haarde Virkelighed.

Paafaldende er imidlertid den Køligheed, hvormed Tyskland betragtes alle Vegne. Det saa en Tid lang ud, som om der kunde tænkes en Tilnærmelse mellem Tyskland og Frankrig, men denne har som alle Kejser Wilhelms politiske Træk nærmest haft dette middelalderlig-ridderlige Præg, med stærk Overdrivelse af Smaabegivenheders Betydning — dette Præg, der har gjort Kejser Wilhelm til den mest øjnefaldende, lettest gennemskuelige af alle Verdens nuværende Monarker.

Siden Boerkrigen har fremtvunget de forskellige Fyrsters Tilkendegivelse af Sympati eller Antipati overfor det lille, heltemodige Boerfolk, har Kejser Wilhelm berøvet sig selv meget af Verdenstilliden — og Tyskland, der paa Grund af sin Kejsers Følelser, er svunget fra stærkt boervenligt til ligegyldigt Sindelag, staar nu uden Venner i Europa. England ønsker ikke dets Venskab, thi hver Mand kan se, at Tyskland nu tilstræber et Verdensherredømme paa Søen ogsaa — og det kan England kun opfatte som en haard og højst ubelejlig Konkurrence. Rusland og Frankrig er begge saa boervenlige, at om de ikke havde frygtet Tyskland, vilde de sikkert have banet sig Vej for en eller anden Intervention mod England. Østrig-Ungarn lægger altfor stærkt Beslag paa sin egen indre Udvikling, der ikke er uden Fare for det habsburgske Monarkis Opretholdelse — og Italien regnes efter sine Nederlag i Afrika for en utilstrækkelig Hjælp — alt i alt Tyskland staar ene i Europas Koncert. Dette har saa meget større Betydning, som den politiske Situation er i høj Grad utryg — der kan endnu blive vældet Læs af en eller anden liden Tue.

Det er øjensynligt, at det første Halvaarstid, indtil England er kommen vel over sin Krig i Sydafrika, kan bringe uhyggelige Overraskelser — og det kan med nogen Grund antages, at Tyskland vilde ikke lide mindst i et saadant Tilfælde.

Hvilken af de tre andre fremragende Stormagter vilde ikke være glad over at faa sat en Bom for den tyske Nations Fremtrængen paa Verdenshavet? Og endnu har Tyskland den mindste Flaade.

Englands Nød.

At de nye Forviklinger, som England har mødt i Afrika, nemlig paa Guldkysten, har deres Oprindelse fra Udviklingen i Sydafrika, tør anses for givet. Og Stillingen kan se ret faretruende ud.

Vel har England søgt at lægge Slør over Begivenhedernes Gang paa Guldkysten, men en Gang imellem skærer et Guvernør-Nødskrig dog Luften, og i de allersidste Dage har Verden faaet Kundskab om, at der kan snart ventes en udbredt Opstand blandt alle Negerstammerne der.

Det er nu det kraftige og frygtede Ashanti-Folk, som skal være ved at gaa paa Krigsstien — og det har sikret sig 8 andre Stammers Medvirkning. Skulde dette forholde sig rigtigt, maa England forberede sig paa at møde en Hær paa 50,000 indfødte Krigere, vilde, velbevæbnede Krigere.

Havde England nu en tilstrækkelig Hær at sende imod disse Negre, behøvede Sagen ikke at give Anledning til pessimistiske Tanker.

Men — paa Grund af Sydafrikakrigen — kan England kun sende saadanne Tropper til Guldkysten, som tages bort fra andre Kolonier.

Som Bevis paa Troppemanglen kan fremhæves, at der tages vestindiske Tropper bort fra de Egne, hvor der for mindre end et halvt Aar siden var fuldt Oprør.

Sligt vilde en velorganiseret Kolonimagt aldrig gøre; thi der er ingen Garanti for, at der ikke kan ske nyt Oprør i Vestindien, saa snart Tropperne fjernes.

Tillige mumles der om, at franske Opmuntringer staar bag ved Ashantioprøret; og dette kan være saa meget rimeligere, om Frankrig har nogle smaa Nederlag at hævne i de Egne.

Vistnok maa disse Omstændigheder have givet Anledning til visse Udtryk i Lord Salisburys sidste Tale. Han slog saa stærkt paa, at man burde være beredt paa at møde snarlige Vanskeligheder fra fransk Side, at der kan ikke tages fejl. Hans Raad var et, som tilfulde beviser Englands Nød, at nemlig den hele engelske Nation maa væbne sig — selv Muligheden af en Landgang i England kunde han tænke sig.

Nøden i Indien.

I Englands Underhus blev Statsministeren for Indien, Lord George Hamilton forleden spurgt, om Nøden i Indien svarede til Bladenes Skildringer deraf. Han svarede bekræftende og tilføjede, at engelske Officerer var sendt til de nødlidende Egne for at assistere de indfødte Embedsmænd, og der var og vilde fremdeles blive optaget Laan af den indiske Regering for at møde de nødvendige Udgifter til Hjælp.

Sir Francis McLean, Højesteretsdommer i Bengalen og Formand for Hjælpekomiteen, har telegraferet til Lordmayor Newton, London, der har et Fund paa £230,000, at nu er netop Tiden, da der trænges til Penge for at skaffe Bønderne Sæd og Trækdyr, da det nu er deres Saatid.

En Korrespondent skriver med sidste Post, at det er umuligt endog at give Folk en Ide om, hvordan Tilstanden er, om de ikke har erfaret noget lignende. Der er ødelagt en Afgrøde af Hvede til ca. £10,000,000 Værdi og Bomuld til £7,000,000 Værdi, medens den sædvanlige store Hørfrøavl ikke findes uden for Bengalen og de nordvestlige Provinser. Alene Bombay Provinsen har mistet £15,000,000 i Fødevarer og £3,000,000 i Bomuld. Endnu værre end alt dette er, at saa umaadelig mange Kreaturer dør af Mangel paa Føde og Drikke.

Om alt og alle.

Spillehuset i Monte Carlo maatte i det forløbne Aar betale Prinsen af Monaco $2,000,000 for Fornyelse af sin Koncession, og dets Indtægter var $4,000,000 mod $5,000,000 det foregaaende Aar. Alligevel betaler det en Dividende af $40 pr. Aktie.

Tsetsefluen er en af det indre Afrikas største Plager, skønt der her just ikke findes nogen Mangel paa farlige Dyr. Den er giftig, og det i Begyndelsen ubetydelige Stik dødeligt. Paa enkelte Steder forekommer den hyppigt, men mangler paa andre aldeles. Den er lidt større end vor Husflue og ligner af Farver vor Bi. Stikket skal ikke være smerteligere end en Mygs, men ved Roden af Braadden er der en Giftsæke, hvoraf der for hvert Stik drypper en Draabe Gift ind i Saaret. Fra først af er Giftens Virkning næsten umærkelig, men snart udbreder den sig med Blodet gennem det hele Legeme, og da er Døden vis, thi man kender ingen som helst Modgift. Det er for Resten højst besynderligt at den uden Undtagelse virker dræbende paa Hornkvæg, Heste og Hunde, medens Mennesket, Æslet, Muldyret, Gedene og Vildtet i Skovene ikke er udsat for nogen Fare.

Kunstneren Michael Munkacsy, som gjorde sig verdensberømt ved sine Malerier „Kristus for Pilatus" og „Kristus paa Korset", er død paa et Sindssygeanstalt i Bonn, Tyskland. Han havde været sindssvag i længere Tid. Han var ved sin Død 54 Aar gl.

Boer skudt af en Skildvagt. Fra St. Helena meldes, at en Skildvagt forleden opdagede, at en af Boerfangerne var i Færd med at klatre over Rækværket. Han raabte ham an 3 Gange, men da der intet Svar kom, hævede han Bøssen og skød Boeren død paa Pletten. Der vil blive holdt Krigsforhør.

Danskere med Cronje. Det har tidligere været oplyst, at der var ikke saa faa Skandinaver, som blev fangen med Gen. Cronje. Englænderne skal have tilbudt dem fri Hjemrejse, men de foretrak at følge deres General til St. Helena. Af Danskere skal følgende være med:

Jens Nielsen, Ballerup. Peter Krohn, Horsens. Harald Knauer, København. Ludvig Rubech, Vraa. Sofus Jens Laurits Nikolais Rasmussen, København. Ejnar Lassen, Gjørslev. Aage From Schiønning, København. Gothard Christensen, København. Emil Ferdinand Hansen, Faaborg. Jens Friis, Kolding. August Gustav Otto Møller, København. Peter Hans Christian Nielsen fra St. Paul, Minnesota, og en Dansker ved Navn Bagger, hvis Fødested er ukendt.

Pantsatte sit Lommeur. Prinsen af Wales maatte engang pantsætte sit Lommeur. Det foregik imidlertid ikke i England, men i Frankrig, i det historisk berømte Sedan. Det var omtrent et Aar efter den tysk-franske Krig, og iagttagende den strengeste Inkognito gjorde Prinsen en Udflugt for at bese Slagmarken. Det var ham meget magtpaaliggende at være ukendt for ikke at saare Franskmændenes Følelser. Saa vilde Skæbnen, at han i Sedan saa sig aldeles blottet for Penge, at han ikke engang havde nok til at betale hverken sin Hotelregning eller sin Rejse tilbage til Frankfurt, hvorfor han maatte pantsætte sit Lommeur for at komme bort.

En Bro over Bosporus. Den tyske Regering har overdraget den polyteknske Højskole i Charlottenburg at udarbejde Projekt til en Bro over Bosporus. Den mægtige Bro skal bære en Jernbane, og dens Højde skal være saa stor, at selv de største Skibe uhindret kan sejle under den. Det er den tyske Regering, som kommer til at afholde alle Bekostninger ved dette kolossale Anlæg. De nye Jernbanelinier i Lilleasien skylder europæisk Kapital sin Tilværelse og vil gøre det muligt at rejse fra forskellige Hovedsteder paa det europæiske Fastland lige til Bagdad uden at skifte Vogn.

Lysets Indvirkning paa Smør er undersøgt af Professor Soxhlet i München. Resultatet af Forsøgene var, at Smør under Indvirkning saavel af Dagslys som blaat og violet Lys let bliver talgagtigt. Bedst holder Smørret sig ved at bevares under rødt eller gult Glas, hvilke Glassorter ikke synes at slippe de uheldig virkende Straaler igennem. At lægge grønne Blade over Smørret synes at øve heldig Virkning.

Den russiske Kejser har bristet sig til et Skridt, som alle hans Formænd er veget tilbage for. Han opholder sig for Tiden i Moskow og har givet Byens Politimester Ordre til ikke at tage nogen som helst ekstraordinære Foranstaltninger for hans (Czarens) Sikkerhed, saa længe han var i Moskow. „Jeg er kommet til Moskow for at se mit Folk, og ikke for at se Politiet," sagde han. Og Ordren er efterkommet. Czaren og hans Hustru kører omkring i aaben Vogn uden Eskorte, og uden at Gaderne er ryddede af Politiet.

To og tyve druknede. Fra Melbourne, Australien meddeles, at det engelske Skib „Sierra Nevada", Kapt. Scott, som afgik fra Liverpool til Melbourne den 16de Januar, er gaaet under. To og tyve af Besætningen omkom; kun fem reddedes.

En Tønde berusende Drikke indeholder meget mere end nogen anden Tønde af samme Størrelse; thi foruden det bestemte Antal Potter indeholder det endvidere:

En Tønde Hovedpine og Smerter.
En Tønde Forbandelse og Slag.
En Tønde Taarer fra en livstræt Hustru.
En Tønde Sorg og Strid.
En Tønde Fortrydelse.
En Tønde Bekymring og Gæld.
En Tønde Sult, Gift og Pine.
En Tønde tilintetgjorte Forhaabninger.
En Tønde Svig og Hjerteløshed.
En Tønde Fattigdom og Nød.
En Tønde Rædsel og Frygt.
En Tønde forgrædte Børn.
En Tønde Lidelser hvisler forbi, visende Dødens og Afgrundens Sti.